

UNA POESÍA DE SU SANTIDAD LEÓN XIII.

MORS

Occasum ad vergentis et jam
Occultantis se solis ultimi radii
te super fulgent, Leo.

Venis aridis exustisque nunc vita lente lente extinguitur.
Mors intorquet telum; et membra frigida
funereo velamine clausa tumulus excipit.

Anima vero vinculis soluta
anhelans præcepsque avolat, et cœlum quærens agitur
Viæ asperæ longæ meta hæc ipsa est.
Oh, Domine mi, votum sanctum exple-mihi.

Et si tua gratia tanto bono dignum
me habeas; meum spiritum tuo
regno beato in suscipe.

VERSIO LIBERA BASCO-CANTABRA SIVE EUSKARA

Eriotza

Eguz kiaren azken-argiak,
Leoia, zure-gaiñ dira;
Zure-zañetan bizitz-indarra
Bukatzen dala, begira.
Gorputz-ill-otza nola dagoan
Begira-zazu obira.

Anima-ordea lokabetuak
Ega-nai-luke zerura:
Ene-Jainkoa, zугanatzeko
Gu sortu-giñan mundura;
Eraman-bada, zure onginaiz,
Zere-doneen-lekura.

AITA JOSÉ IGNAZIO ARANA-K.